

บรรณานุกรม

กรมคุณประพฤติ. (2548). การประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานคุณ ประพฤติประจำปีงบประมาณ

พ.ศ.2547. นนทบุรี: สำนักงานกิจการยุติธรรม.

กรรมการ กาญจนานุกูล. (2540). ผลของการให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์ที่มีต่อการปรับตัวทางสังคม
ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 โรงพยาบาลรามาธิบดี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยคริสตินทร์วิโรฒ
ประสานมิตร.

กันยา สุวรรณแสง. (2533). บุคลิกภาพและการปรับตัว (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: รวมสารน.

กาญจนา ไชยพันธุ์. (2549). กระบวนการกลุ่ม. กรุงเทพฯ: โอลเดียนสโตร์.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2539). ข้อคิดเพื่อความสำเร็จ. กรุงเทพฯ: ชั้นเซมนีเดีย.

จรัต บูรณพันธุ์คร. (2543). การคุณประพฤติกับความมั่นคงของชาติ. กรุงเทพฯ: กรมคุณประพฤติ.

. (2549). ก้าวเดินทาง สร้างความรู้ ก้าวสู่ยุคธุรกิจใหม่ โครงการพลังเครือข่าย
ยุคธุรกิจใหม่แก่ปัญญาเดพดี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คริสตุรภาการพิมพ์.

เจียรนัย ทรงชัยกุล. (2533). เอกสารการสอน ชุด จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว หน่วยที่ 9 – 15.

นนทบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ฉันทพิพย์ ปีเลี้ย. (2545). ผลของการจัดกิจกรรมแนะแนว โดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการปรับตัว
กับเพื่อนของนักเรียนประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามมุกคริสเตียนวิทยา
จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์,
สาขาวิชาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชนานาถ วีไลรัตน์. (2551). ผลของโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณา
เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมที่มีต่อการเพิ่มการยอมรับตนเองของเด็กด้วย โอกาส:
กรณีศึกษาโรงเรียนวัดโพธิญาล จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์บัณฑิต,
สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ฐานวดี สายเนตร. (2546). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านสังคม และด้านการเรียนของ
นักเรียน ชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา
จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์,
สาขาวิชาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ธิติรัตน์ ศรีรัชต์โภคิน. (2550). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ พฤติกรรม ต่อค่านิยมในการมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของนิสิตระดับ ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชา จิตวิทยาการปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์. (2541). ผลของกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีตรัง จังหวัดตรัง.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

ดวงณี จรรักษ์. (2549). ทฤษฎีการให้คำปรึกษาและจิตบำบัดเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สมาคม ต่างเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

ดาวประกาย มีนุญ. (2552). ผลของโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิด พิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรมต่อความคิดเชิงบวกของเยาวชนในศูนย์ศึกษาและ อบรมเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา การปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทีมสาขาวิชาชีพจิตเวช. (2550). ความเครียด คือ อะไร. เอกสารประกอบการฝึกอบรมพยาบาลพี่เลี้ยง. ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลราษฎร์ยานครเชียงใหม่.

เกิดศักดิ์ เดชะคง. (2540). ความคลาดทางอารมณ์. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มิติชน.

ประทุม เป็นสุวรรณ. (2545). การให้คำปรึกษากลุ่มด้านเพศศึกษาวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยง. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

ผ่องพรรดา เกิดพิทักษ์. (2534). การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ. ภาควิชาการแนะแนวและ จิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์. (2550). การศึกษาการตระหนักรู้ทางสังคม และการสร้างไม้เดลการให้ คำปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคมของวัยรุ่นไทย. วิทยานิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

พิมพวรรณ กวางเดนคง. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้นำ การมองโลกในแง่ดีและ ความสำเร็จในการทำงานของวิศวกร โรงงานอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและการองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รัณรุทธิ์ บุตรแสนคุม. (2535). สุขภาพจิต. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

ลินดา พัฒนพงษ์. (2535). ผลของการใช้กลุ่มสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมอิสระกับความสามารถใน การปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วรารณ์ พาทอง. (2549). ผลของโปรแกรมพัฒนาการมองโลกในแง่ดีต่อความสุขในชีวิตของผู้ป่วย โรคความดันโลหิตสูง. การค้นคว้าแบบอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วชรี ทรัพย์มี. (2550). กระบวนการปรึกษา ชั้นตอน สัมพันธภาพ ทักษะ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วันดี ระเจริญ. (2535). บุคลิกภาพและการปรับตัว. ชั้นทุเร: ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครุรำไพพรรณี.

วารุณี แจ่มกระจาย. (2540). การปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลเกื้อกรุณ์ สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยคริสตินทริวโรต.

วิชุดาวลัย ໂອร์ตันสถาพร. (2546). ผลของการปรึกษานิชิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณา เหตุผลอารมณ์ และพฤติกรรมที่มีต่อความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สลักษิต คุ้มอิ่ม. (2534). ผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียน ที่มาจากการอบรมครัวหน่ายร้าง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขาดวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สารนท์ อันันทานนท์. (2550). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ต่อการพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ฤมิตรดา เดชพิทักษ์. (2546). ผลของโปรแกรมพัฒนาการมองโลกในแง่ดีต่อความซึ้มเศร้า ของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

แสงสุรีย์ สำอางคุณ. (2536). จิตวิทยาบุคลิกภาพ: มองโลกในแง่ดี. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- อรุณี ศรีสุข. (2549). การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเผชิญปัญหา โดยการใช้โปรแกรมการปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล อารามณ์ และพฤติกรรม: กรณีศึกษาเยาวชนกระทำผิดในศูนย์ฝึกอบรมเด็ก และเยาวชนหญิงบ้านป่านี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุไร จักษ์ตรีมงคล. (2545). การสร้างเชาว์อารามณ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษานิปที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- Chang, E. C. (2001). *Optimism & pessimism: Implications of theory, research and practice*. Washington DC: American Psychological Association.
- Corey, G. (2008). *Theory and practice counseling & psychotherapy* (11th ed.). Belmont: Thomson Brooks/ Cole.
- Dinkmeyer, D. C. (1968). *Guidance and counseling in the elementary school readings in theory and practice*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Dryden, W. (1996). *Inquiries in rational emotive behaviors therapy*. London: Sage.
- Ellis, A. (1976). The biological of human irrationality. *Journal of Individual Psychology*, 32, 145 – 168.
- _____. (1994). *Reason and emotion in psychotherapy*. Secaucus, New Jersey: Carol.
- Gawrys, J. J., & Brown, O. B. (1970). *Group guidance and counseling in the school*. New York: McGraw Hill Book.
- Gazda, G. M., Duncan, J. A., & Medsows, M. E. (1967). Group counseling and group procedures: Reported of a survey. *Counselor Education and Supervision*, 6(1), 305 – 310.
- Hansen, W. H., Warner, E. M., & Smith, E. J. (1980). *Group counseling: Theory and process* (2nd ed.). Chicago: Rand McNally College.
- Hurlock, E. (1978). *Child development* (6th Ed.). New York: McGraw Hill Book.
- Jacobs, E. E., Masson, R. L., & Harvill, R. L., (1994). *Group counseling strategies and skills* (2nd ed.). Belmont: Brooks/ Cole.
- Ohannessian, C. M., Lerner, R. M., & Lerner, J. V. (1994). A longitudinal study of perceived family adjustment and emotional adjustment in early adolescence. *Journal of Early Adolescence*, 14(3), 371 - 390.

Ohlsen, M. M. (1977). *Group counseling*. New York: Holt Rinehart and Winston Inc.

Peterson, C. (2000). The future of optimism. *American Psychologist*, 55(1), 44 – 55.

Seligman, M. E. P. (1990). *Learning optimisms*. New York: Pocket Books.

Trotzer, J. P. (1999). *The counselor and the group: Integrating theory, training and practice* (3rd ed.). Philadelphia: Taylor & Francis.